

ڈاکٹر عبدالرؤف ☆

THE CENTRAL INFLUENCE OF THE PROGRESSIVE MOVEMENT IN PUNJAB

پنجاب وچ ترقی پسند تحریک دامدھتے اثر: اک تحقیقی جائزہ

Abstract

Movement is the name of such a force and ideology that breaks the status quo process. There are different movements but in this article the beginning of literal movement, especially Progressive movement and its impacts in Punjab have been discussed. It also deals with the basic characters and main themes of progressive movement.

Keywords: Movement, Progressive movement, Beginning, Punjab, literary impacts.

تحریک اوہ قوت اے جیہڑی جمودنوں تروڑ دیندی اے۔ قوت دے اظہار دی نوعیت وکھوکھ شعبیاں وچ وکھوکھ ہوندی اے سماجی تحریک دے سارے انگ اوہ نئیں جیہڑے سیاسی تحریک دے نئیں۔ سیاسی تحریک ادبی تحریک نالوں وکھری اے۔ مقصد ادبی تحریک اے ادبی تحریک کپھوں گل بات اگے ٹردی اے۔ ادب حیاتی دی اجیہی سرگرمی اے جیہڑی کھلی ڈھی ہون دے نال نال با معنی وی اے۔ بندياں، قوماں، قبیلیاں تے مکاں اتے ایہدے اثرات عام نئیں۔ ادب را ہیں بدلاوے آندے رہندے نئیں ایہناں نوں گنتی وچ گئنا، مناتے تو لئے ممکن نہیں پر ایہناں نوں

محسوس کیا جاسکد اے۔ ادب دا ایہہ سماجی عمل جدوں تک جاری رہندا اے اودوں تک ایہدے وچ جمودتے ٹھہر انہیں آؤندے۔ ڈاکٹر انور سدید لکھدے نیں جے:

”ادبی تحریک اس ادب میں تحریک پیدا کرتی ہے جو یوست، یکسانیت میکانیت کا شکار ہو جاتی ہے۔ پس ادبی تحریک فی الاصل ادب کے جمود کو توڑنے اور اس کی کہنگی زائل کر کے تنوع اور جدیدیت پیدا کرنے کا نام ہے“-(1)

عالمی سیاسی بدلاؤ اپری دنیادے نال بر صیر وچ وی سماجی بدلاؤ دا کارن بنیا۔ پہلی جنگ عظیم نے ہندوستان وچ عام لوکائی نوں غربت، بے یقینی، ناہوان، بے وسی داسا منا کرنا سکھایا اونتھے روس دے انقلاب نے مظلوماں، دکھی تے پسے ہوئے لوکاں دیاں اکھیں کھول دیتاں اوہناں نوں حیاتی دے عمل وچ حصہ لین دا حوصلہ دتا۔ ادبی لوک وی ایہدے توں متاثر ہوئے اوہناں سماج داسچا تے کھرا مہاندرا وکھانا شروع کیتا۔ ایہدی پہلی پنجی مثال پر یہ چند کوں دسدي اے۔ یورپ دے مشینی رہن سہن توں اثر لین دارواج خطے وچ وی تیزی نال ودھ رہیا اے۔ سائنسی نظام نے ملکاں تے بِاعظماں دے پنڈھمکا کے دنیا نوں اک مک کر چھڈیا۔ جس پاروں جیہڑا بھر ان یورپی تہذیب وچ سی اوہ مشرقی قوماں وچ وی محسوس ہوں لگا۔ نفسیاتی پچیدگیاں تے معاشی ابتری سے دے عالمی مسئلے بن کے سامنے آئے۔ اوس ویلے جیہڑے علمی نظریاں توں پوری دنیادے سیانیاں راہی اونہاں دا واسطہ نفسیات تے معاشیات نال اے۔ نفسیات وچ فرائد تے معاشیات وچ کارل مارکس دے نظریاں توں ویہویں صدی دی سیہان دی ٹور بنی۔ ایہہ اثرات ادب وچ آئے۔ ڈاکٹر حامدی کاشمیری موجب:

”فرائد کے جنسی نظریات نے شعری موضوع اور اسلوب کے نئے امکانات واضح کیے اور رمزگاری کو ان نظریات سے تقویت ملی۔ فرائد نے جنسی جبلت کی نا آسودگی کے نتیجے میں لاشعور میں چھپی ہوئی خون گشته تمناؤں اور آرزوؤں کی پراسرار دنیا کا انکشاف کیا۔ اس کے خیال کے مطابق یہ دبی آرزوئیں یہ خواب، ڈھنی الجھنوں کا باعث بنتے ہیں اور

انسانی اعمال کو منتاثر کرتے ہیں۔ چنانچہ ادیبوں اور شاعروں نے فرائد کے Repression, Complexes, Neurosis کے تصورات سے فائدہ اٹھایا اور اپنی تخلیقات کے لیے نئی وسعت، تو انائی اور روشنی لے لی۔۔۔ مارکس نے شعروار ادب کے تخلیقی حرکات کو معاشی اور پیداواری رشتہ سے ملا دیا اور طبقاتی تصادم کی کشمکشوں کو معروضیت اور حقیقت پسندی کے ساتھ پیش کرنے کے عمل کو تخلیق ادب میں بنیادی حیثیت دے دی،” (2)

ادب اتے دونوں اثرات گوڑھے وکھالی دیندینیں اودوں تیک بتارا نہیں ہوندا جدوں تیک ویہوں صدی وڈے سیانے آئن ٹھانے دے نظریے دا ذکر نہ ہووے۔ جدوں اوہدے نظریے اضافت نے مطلقيت (Absolute) دے تصورنوں رد کیا گیا سگوں کے شے دی حیثیت تے ماہیت دالئین باقی شیواں دے حوالیوں ہوندا اے۔ ترقی پسند تحریک دے حوالے نال یعقوب یاول کھدے نیں:

”ترقی پسند تحریک ہندوستان کے سماجی و سیاسی ماحول سے ابھری ہوئی ایک فطری تحریک تھی جس کی ابتداء 1936ء سے ایک صدی قبل 1857ء میں ہو گئی تھی۔ ایک صدی تک یہ اپنے ارتقائی عمل میں مصروف رہی اور بیسویں صدی کے آغاز کے ساتھ ہی اس تحریک کے خدوخال متعین ہونا شروع ہو گئے۔ یہاں کے ادیب و شاعر ادب پر جا گیر دارانہ نظام کے تسلط سے عاجز آ کراس میں اپنی اپنی صلاحیتوں کے مطابق انقلابی تبدیلیاں لانے کی کوشش کر رہے تھے،“ (3)

یورپ و جہون والے واقعاء دا اثر ساری دنیا دے نال ہندوستانی لوکائی اتے وی ہو یا جیہڑی ویلے نال آزادی واسطے جتن کر دی پئی۔ لوک جیہڑے اعلیٰ تعلیم واسطے یورپ رہنے سن سارے واقعاء تے حالات اتے ڈومنگی اکھر کھلے سن۔ اوہناں وچ سجاد ظہیر، ملک راج آنند، چیوتی گھوش، محمد دین تاشیر تے پرمود سین گپتا وغیرہ دے نال چوکھے نیں۔ تھیرے لوک وطن تے لوکاں دی آزادی واسطے ہمouں کجھ کرنا چاہندے سن۔ سجاد حیدر ہوریں

اپنیاں یاد اشناں وچ لکھدے نیں:

”ہمارا دماغ ایک ایسے فلسفے کی جستجو میں تھا جو ہمیں سماج کی دن بدن بڑھتی ہوئی پیچیدگیوں کو سمجھنے اور ان کو سلیمانیے میں ہمیں مددے سکے۔ ہمیں اس بات سے اطمینان نہیں ہوتا تھا کہ انسانیت پر ہمیشہ مصیبتوں اور آفات میں آتی رہی ہیں اور ہمیشہ رہیں گی۔ مارکس اور دوسرے اشتراکی مصنفوں کی کتابیں ہم نے بڑے شوق سے پڑھنا شروع کیں۔ جیسے جیسے ہم اپنے مطالعے کو آگے بڑھاتے، آپس میں بحثیں کر کے تاریخی، سماجی اور فلسفیانہ مسئللوں کو حل کرتے۔ اسی نسبت سے ہمارے دماغ روشن ہوتے اور ہمارے قلب کو سکون ہوتا جاتا تھا“۔ (4)

لندن تے یورپ وچ تعلیم حاصل کرن والے پڑھیاراں دا ہندوستان دے اڈواڈ علاقیاں، خطیاں تے قوماں نال تعلق سی پر فیروزی ایہناں دے خیالاں دے فکری اکٹھتے مقصد دے حصول نے ایہناں نوں اک دوچے دے نیڑے رکھیا۔ فکری اکٹھ نے ایہناں نوں ہم خیال ہندوستانی مصنفوں دی جماعت بنان لئی پری�اتے نتیجے وچ ”انڈین پر گریسیور ائریز ایشن“، دائمہ بجھا۔ طے ہویا کہ انہم دے مقصد دے اعلان واسطے اک مسودہ بنایا جاوے جیہدی ذمہ داری ملک راج آئندتے ہو رکھ طالب علماء لئی۔ اوہناں اپنے ولوں لمسارا مسودہ تیار کیتا جیہڑا ہہوں لما ہوں پاروں رو ہو گیا تے ایہہ ذمہ داری جیوتی گھوش دے ذمے لگ گئی۔ جیہڑی اوہناں جھب ای توڑ چاڑھ چھڈی۔ فیر کمیٹی نے سجادہ نوں آکھیا کہ تھی ہن ملک آئند راج تے جیوتی گھوش دیاں مسودیاں وچوں پڑھول کر کے چونوں مسودہ بناؤ؟ جیہڑا اوہناں کجھ کٹ وڈھ کے جھب دے ای بنالیا۔ اوہ مسودہ ایاے:

”ہندوستانی سماج میں بڑی بڑی تبدیلیاں ہو رہی ہیں۔ پرانے خیالات اور معتقدات کی جڑیں ہلتی جا رہی ہیں اور ایک نیا سماج جنم لے رہا ہے۔ ہندوستانی ادیبوں کا فرض ہے کہ وہ ہندوستانی زندگی میں ہونے والے تغیرات کو الفاظ اور ہیئت کا لباس دیں اور ملک کو تعمیر و ترقی کے راستے

پر گانے میں مدد و معاون ہوں۔ ہندوستانی ادب قدیم زندگی کی تباہی کے بعد زندگی کی حقیقوں سے بھاگ کر رہبانت اور بھکتی کی پناہ میں جا چھپا ہے۔⁽⁵⁾

مسودے دی منظوری توں بعد لندن دے چینی ریسٹورینٹ وچ انجمن دی پہلی بیٹھک ہوئی جیہدے وچ کوشش کیتی گئی کہ لندن وسدے سارے ہندوستانی طالب علم رلت کرن۔ تقریباً پہنچتی طالب علماء رلت کر کے ملک راج آنند ہوراں نوں صدر چنیا۔ فیر باقاعدہ بیٹھکاں تے اجلاس اڈواڈ ہوٹل اس تے طالب علماء دے گھر اس وچ ہوندے رہے جیہدے وچ سارے سنگی ساتھی تے ممبراں کٹھے ہو کے اپنیاں تھیقاں تے تبصرے کر دے۔ اوسے سے کچھ اشتراکی لکھاریاں فاشزم توں عالمی امن نوں محفوظ تے سلامت رکھن ائی عالمی کانفرنس دا اعلان کیتا۔ جیہدے وچ میکسیم گورکی، ولید فربیک، آندرے زید، آندرے مارلو، برول بریخت، ای ایم فارشر، لوئی آر اگان، تامس مان، آلڈس بکسلے، بورس پاسترنک تے رو میں رولاں جہے لکھاریاں شرکت کیتی۔ کانفرنس دا مقصد امن پسند لکھاریاں نوں اک تھاں اکٹھا کرنا تے فاشزم دی مخالفت سی۔ رہتل بھتل دی سلامتی تے امن دی بقا لئی بلائی کانفرنس نوں اور لڑ کانگریں آف دی راٹریس فار دی ڈیلفینس آف کلچر داناں دتا گیا۔ کانفرنس وچ رلت ائی ساری دنیا توں لوک آئے پر ہندوستان توں صرف اک پارسی زنانی لکھارن نوں ایہدے وچ رلت کرن دا موقع بھاپ لندن وسدے ہندوستانی ترقی پسند لکھاریاں ولوں سجاد ظہیر تے ملک آنند راج ہوراں بطور لکھاری نہیں سکوں بطور رلتی رلت کیتی۔ اوہناں کانفرنس وچ لکھاریاں دے خیالاں نوں سنیاتے اوہناں نوں ہندوستان دے تناظر وچ رکھ کے تبصرہ کیتا۔ کوئی شک نہیں کہ اوہناں دا ایہہ تجزیہ بعد وچ ترقی پسند تحریک دے آؤں والے لائچے عمل وچ مدگار ثابت ہویا۔

لندن توں واپسی مگروں لگا کہ ہندوستان وچ جدتیک ایہہ انجمن چنگر دی نہیں اودوں تیک مقصد پورے ہوں والی گل نہیں۔ اخیر فیصلہ کیتا گیا کہ انجمن دے اعلان نامے دیاں سائکلوٹاکل نقل اس تیار کر کے سارے ہندوستان وچ سنگیاں، ساتھیاں تے ساکاں نوں گھل دتیاں جان۔ جیہہاں وچ پریم چند، علی گڑھ یونیورسٹی وچ ڈاکٹر اشرف، ایم اے اوکالج امر تردے پرنسپل ڈاکٹر محمود الظفر تے اوہناں دی سوانی رشید جہاں، ملکتہ وچ پروفیسر ہیرن مکھرجی، والا آباد یونیورسٹی وچ انگریزی دے یکھر راحمد علی، مشہور افسانہ نگار سہیل عظیم آبادی، اختر اور یونیو تے حیدر آباد دے سبط حسن

چوکے نمایاں سن۔ اعلان نامے اتنے سجاد ظہیر، ملک آندر راج، جیوتی گھوش، ایس سنهما، کے ایس بھٹ تے محمد دین تاشیر ہوراں دے دستخط سن۔ پریم چند ہوراں سب توں پہلاں ایہناں دا اعلان کیتا تے اپنے ہندی رسالے ”ہنس“، وچ اداریہ وی لکھیا۔

لکھاریاں دارویہ ویکھ کے لندن وسدے جواناں نوں حوصلہ ہو یا اوہناں خطاب تے چھٹیاں راہیں بنتی کیتی کہ لکھاری مقامی سطح اتنے انجمن ترقی پسند مصنفین دے قیام دی کوشش کرن۔ ہندواسی ایہو چاہندے سن تے ایس لئی آکھنا غلط نہ سی کہ لندن والیاں دے آؤں توں پہلاں ای او تھے انجمن ترقی پسند مصنفین جیہڑی بعد وچ ترقی پسند تحریک بنی دی راہ پڑھری ہو چکی سی۔ 1935ء وچ سجاد ظہیر ہوریں اپنی تعلیم مکان توں بعد ہندوستان آئے۔ انجمن ترقی پسند مصنفین دے مگروں اوہ پہلے جوان سن جیہڑے سبھ توں پہلاں اپنے وطن آئے۔ جیہڑی اوہناں دی وڈی سدھری کہ اوہ انجمن نوں سارے ہندوستان دی تحریک بنادیں۔ اوہناں پورے ہندوستان دے دورے کیتے تے وطن دے اڈواڈ علاقیاں دے وکھو وکھ لکھاریاں تے سیانیاں نوں مل کے اپنا اعلان نامہ وکھا کے صلاح مشورہ کیتا۔ جیہدے وچ چوکے لکھاریاں اوہناں دا ساتھ دیون دی حامی بھری کنھیا لال منشی نوں مل کے اوہناں نوں ما یوسی ہوئی اوہنے منصوبہ ویکھ پڑھ کے اپنے منصوبہ اتنے چلن دا آکھیا پر سجاد ظہیر ہوری نہ منتے۔ کنھیا لال نوں ملن توں بعد احساس ہو یا پئی ترقی پسند خیالاں نوں تحریک بنانا اینا سوکھا کم نہیں۔ فیر اوہ الہ آباد اپنے پیونوں ملن گئے۔ او تھے جا کے اوہناں بنیادی طور تے ترے مقصد انوں مکھ مذہر کے کم کرنا شروع کیتا۔

1- الہ آباد وچ وسدے اردو تے ہندی ادبیاں نال مل کے ترقی پسند لکھاریاں دا حلقة بنایا۔ 2- لندن وچ بنائے مسودے اتنے چوکھیاں لکھاریاں کولوں مددی مسودے اتنے دستخط لے جان تے فیر ایس دی پورے ہندوستان وچ تشویش کیتی جاوے۔ 3- اوہناں موجب ساریاں شہراں وچ ہم خیال ادبیاں تے دانشوراں نال گل بات کر کے اوہناں نوں راضی کیتا جاوے کہ انجمن ترقی پسند مصنفین دیاں برانچاں اڈواڈ شہراں وچ بنایاں جان۔

الہ آباد اپڑن توں بعد سجاد ظہیر نوں ڈاکٹر اعجاز حسین، فراق گورکھوری تے احمد علی توں بناءں ہندی دے کجھ ادیب جیویں شیوداں سنگھ چوہاں تے نزیندر شرما دی مدد لجھائی کجھ طالبعلم جیویں سید احتشام حسین تے سید وقار عظیم جیہاں وی انجمن ترقی پسند مصنفین بنان وچ دلچسپی وکھائی۔ الہ آباد وچ انجمن دے بنن توں کجھ چر بعد ای دسمبر

1935ء وچ ہندوستانی اکادمی نے جیہدے سیکرٹری تارا چندر سن، کانفرنس دا انعقاد کیتا۔ جس وچ ہندی تے اردو دونواں زباناں دے ادبیاں تے دانشوراں نوں بلا یا گیا۔ رلتیاں وچ منشی پریم چندر، مولوی عبدالحق، جوش ملیح آبادی، لامصنفین اعظم گڑھ دے مولانا عبدالسلام ندوی، زمانہ کانپور دے ایڈیٹر منشی دیا نرائیں نگم تے حیدر آباد توں ڈاکٹر محی الدین قادری زورو غیرہ سن۔ سجاد ظہیر ہوراں موقع توں فائدہ چکدیاں ساریاں لوکاں نوں وکھوکھ ملے تے گل بات کر کے اعلان نامے دیاں کا پیاں اوہناں نوں دتیاں۔ سجاد ظہیر ہوراں فراق گورکھپوری دی مد نال منشی پریم چندر، مولوی عبدالحق، جوش ملیح آبادی تے منشی دیا نرائیں نگم ہوراں نوں گھر بلائے تفصیلی دسی بعد وچ ساریاں وڈیاں کو لوں اعلان نامے تے دستخط کروائے۔ بزرگاں دی حمایت تے ہلاشیری توں بعد سجاد ظہیر ہوراں امرتسر تے لاہور دے دورے کیتے تے اتوہوں دے دانشوراں تے وڈیریاں ادبیاں داساتھ دین نال انجمن ترقی پسند مصنفین داتری پسند تحریک بین دا ٹڈھ بجھ گیا۔

1857ء دی جنگ توں انگریزاں پورے خطے یعنی ہندوستان اتے حملہ کر کے قبضہ کیتا۔ قبضے دے جتھے ماڑے تے بھیڑے اثرات ہوئے اوتحے کجھ چنگے اثر وی پئے۔ انگریزاں دے قبضے نال اتھے وکھریاں وکھریاں تحریکاں دا ٹڈھ بجھن لگا۔ تحریکاں ایتھوں دے لوکائی دے حق لئی اپنیاں آوازاں چکدیاں تے جتن کر دیاں رہیاں۔ تحریکاں وچ کجھ مشہور تحریکاں جیویں ”پڑی سنبھال او جٹا“، وہابی تحریک تے تحریک خلافت تے کجھ عکیاں وڈیاں آزادی دیاں تحریکاں شامل نیں۔ تمام تحریکاں دے وکھرے وکھرے مقصد اس نال اک مقصد سانجھاسی اوہ ہی انگریزاں توں آزادی۔ ساریاں آزادی دے نعرے نوں چکیا۔ تحریکاں توں اٹکجھ ہورا جیہیاں تحریکاں سن جیہڑیاں ویہویں صدی دے شروع وچ پورے ٹل نال جڑیاں سن۔ اوہناں وچ مجلس احرار، راشٹریہ سیوک سنگھ، خاکسار تحریک، کسان ابجی ٹیشن، ٹریڈ یونین تحریک ایں توں اڈما کسی تحریک تے کمیونسٹ تحریک وغیرہ چالوں۔ تحریکاں دی سب توں وڈی وجہ ساما راجی تے جا گیرداری نظام سی جس عام بندے دی حیاتی نوں پچھ کے رکھ دتا۔ وڈیرے نمانے تے ماڑے نوں بندہ نہیں سمجھ دے سن۔

لیں توں اٹلوکاں نوں اڈواڈولیاں وچ وکھوکھ تحریکاں ول پرین دی وڈی وجہ بیردنی حملہ آور، پہلی وڈی جنگ تے روئی انقلاب سی جس عام لوکائی نوں جیون داحق دیا۔ 1917ء وچ روئی انقلاب دے اثرات یورپ،

لندن توں اڈا میں خلے اتے صاف دسدے نیں۔ انقلاب لوکاں نوں متاثر کرن دے نال چوکھا شعور دتا لوک سامراجی نظام سامنے کھلو گئے مقابلے ہر قربانی دین لئی تیار و کھالی دیندے۔ پنجاب دی دھرتی اتے ڈھیر حملے ہوئے ایہدی تہذیبی تے سماجی حیاتی نوں باہر لے لوکاں دی رہتل بھتل نے نے بڑا التاثر یا تے متاثر کیتا۔ دھرتی اتے پہلے توں ای ڈھیر قوم آباد رہیاں تے آبادوی سن اوہناں قوماں دے نال ڈھیر سیاسی، سماجی، اخلاقی تے اصلاحی تحریکاں موجود سن۔ جدوں سماجی شعور دیاں تحریکاں توں وکھتری پسند تحریک نے لوکاں ول مونہہ کیتا تے لوکاں میں نوں کھلے دل جی آیاں نوں آ کھیا۔ ویلا لگھدا گیا تحریک وی صحت مند تے ٹکڑی ہوندی گئی۔ سے دے اخباراں، کتاباں تے رسالیاں لوکائی وچ سمجھ بوجھ تے شعور پریں دے بتھیرے جتن کیتے چینہاں وچ ”الہلال“، ”زمیندار“ تے ”کامریڈ“، ”سر کڈھویں وکھالی دیندے نیں۔ واحد اطیف لکھدے نیں:

” لاہور وچ گورنمنٹ کالج (لاہور) دے پرنسپل ڈاکٹر جی ڈبلیو لاٹنر
ہوراں دی صدارت وچ بین والی ”انجمن پنجاب“ پنجاب دے لوکاں دی
ادبی حیاتی وچ اک اہم موڑ ثابت ہوئی۔ ”انجمن حمایت اسلام“ تے ”انجمن
اتحاد“ دا قیام عمل وچ آیا۔ 1917ء دے انقلاب روں نوں پنجاب دے
وڈے تے نامور ذہن اپنیاں تحریراں را ہیں اجاگر کر کیلوکاں نوں حقیقت
نگاری ول موڑ رہے سن۔ علامہ محمد اقبال تے پریم چندر انان اس خمن وچ لیا
جاسکد اے۔ 1922ء نوں لاہور توں چھپن والی کتاب ”رہنمائے حریت
یعنی لینن اور انقلاب روں“، لوکاں دے شعور دی بیداری دی بہترین ادبی
کوششی۔“⁽⁶⁾

پنجاب وچ 1857ء توں بعد جیہڑی ہوا جھل رہی سی 1936ء وچ اوہ ہوا ای ہنیری بن گئی، بن گئی، 1936ء وچ
پنجاب وچ ترقی پسند تحریک رਿچ سی ایسے پاروں سجاد ڈھیر ہوری جدوں پنجاب دے دورے واسطے لاہور آئے تے
اوہناں نوں جی آیاں نوں آ کھیا گیا لاہور دے شاعر اس تے ادیباں توں اڈا عالم لوکائی نے وی اوہناں نال محبت تے
پیار دا اظہار کیتا۔ ترقی پسند تحریک 1936ء وچ پھٹی تحقیق کیتیاں نتر کے سامنے آیا کہ ایہہ تحریک 1936ء توں پہلے

پہنچی سی۔ کیوں بجے سجاد ظہیر ایس حوالے نال آپ لکھ دے نیں:

”ترقی پسند مصنفین کا پہلا حصہ 1935ء کو چند ہندوستانی طلباء نے لندن میں

قام کیا تھا۔ انجمن کا مینی فیسو (منشور) مسودہ وہیں تیار ہوا۔ اس کے

ایک صفحے کی دستاویز لکھنے اور اسے آخری شکل دینے میں ڈاکٹر جیوتی

گھوش، ڈاکٹر ملک راج آنند، پرمود سین گپتا، ڈاکٹر محمد دین تاشیر اور سجاد

ظہیر شریک تھے“۔ (7)

ترقی پسند تحریک دے بنیاں وچ پنجاب دے اہم نانوال وچ ملک آنندتے دو بجے ڈاکٹر محمد دین تاشیر۔

ایہناں توں اڈ ڈاکٹر محمد الظفر تے اونہاں دی زنانی ڈاکٹر شید جہاں داعلیق وی پنجاب نال سی۔ پنجاب وچ ترقی پسند

تحریک بڑے طریقے نال اُسری۔ ڈاکٹر شید جہاں تے سجاد ظہیر ہوراں الہ آباد وچ ہوں والی کانفرنس وچ اکٹھیاں

رلت کیتی۔ رشید جہاں پاروں بہت سارے ہو رہے پنجاب توں آئے لکھاریاں ملنی کر کے اونہاں کو لوں اعلان نامے اتے

دستخط کیتے۔ ڈاکٹر محمود الظفر دے گھر فیض احمد فیض نال وی ملاقات ہوئی۔ لاہور وچ سجاد ظہیر ہوراں دی غلام مصطفیٰ

تبسم، اختر شیرانی، چراغ حسن حسرت، عبدالجید سالک تے میاں بشیر احمد نال وی ملنی ہوئی۔ انجمن ترقی پسند مصنفین

دی لاہور برائی داسیکر ٹری صوفی تبسم تے پنجاب داسیکر ٹری فیض احمد فیض نوں بنیا گیا۔ انجمن دے اجلاس وی ہوندے

رہے آپس وچ خطاب چھیاں را ہیں اک دو بجے نال رابطہ رکھیا۔ سجاد ظہیر دی بھجن نس دا نتیجہ کی کہ 1936ء وچ انجمن

ترقی پسند مصنفین دی پہلی کل ہند کانفرنس ہوئی۔ جس وچ پنجاب توں ترے بندیاں ڈاکٹر محمود الظفر، رشید جہاں تے

فیض احمد فیض نے رلت کیتی۔ 1936ء توں 1937ء تک ترقی پسند تحریک تیزی نال وددھی رہی۔ لاہور وچ انجمن دی

سرپرستی صوفی تبسم جد کے امرتسر وچ فیض احمد فیض دیاں موڈھیاں اتے سی اوہناں دونوں اعلان ترقی پسند تحریک نوں خوب

وادھا دتا ایہہ اوہ زمانہ سی جدوں شاعری تے افسانیاں وچ ترقی پسند موضوع تے رہجان وکھالی دین لگا۔

1937ء وچ فیض احمد فیض دی سربراہی وچ صوبائی کانفرنس کروان دا پر بندھ کیتا گیا جیہدے وچ

”پنجاب کسان سمجھا“ دے ادیباں تے شاعراں توں اڈ مزدوراں تے کساناں وی ڈھیر رلت کیتی۔ جیہو امنشور پڑھے

لکھے طبقے تیک محدودی اوہ عام لوکائی تک اپڑ گیا۔ کانفرنس توں بعد سجاد ظہیر تے ڈاکٹر اشرف دی علامہ محمد اقبال ہوراں

نال وی ترقی پسندی دے حوالے نال ملاقات ہوئی۔ کچھ چر بعده فیض تے محمد یعنی تاشیر ہوری لاہور وی امرتسر ٹر
گئے تے انجمن دیاں سرگرمیاں مٹھیاں پئے گیاں۔ دسمبر 1938ء وچ دوجی کانفرنس کلکتہ وچ ہوئی جیہدے وچ
پنجاب والوں کرشن چندر ہوراں رلت کیتی۔ 1939ء وچ دوجی جنگ چھڑی تے ہر پاسے افراتفری چمگئی۔ ترقی
پسندال تے دوجیاں تریجیاں دی کپڑ دھکڑا شروع ہو گئی جس پاروں کچھ آگو برطانوی فوج وچ وڑگئے جینہاں وچ فیض
ہوری وی شامل سن۔ 1940ء توں 1942ء تک چپ رہی 1942ء توں مگروں کچھ راہنماؤں پاروں تحریک فیر جیون
پئی 1942ء وچ تریجی کل ہند کانفرنس ہوئی جیہدے وچ لاہوروں تے امرتسر والوں جواناں دی وڈی گنتی رلت کرن
آئی۔ فیر ترقی پسند تحریک تے اپنا پندھ جاری رکھیا۔ 1947ء وچ ملکی ونڈ پاروں تحریک دی وی ونڈ ہو گئی۔ 1947ء دی
ونڈ توں بعد ترقی پسند ادیب تے شاعر اس بھرت کر کے آگئے جینہاں وچ فیض احمد فیض، ساحر لدھیانوی، احمد راہی،
چراغ حسن حسرت، عارف عبدالتمین، ہاجرہ مسروور، خدیجہ مسروور تے حسن عابدی ورگے فیر لاہور ترقی پسند تحریک
واسطے کم کرن نوں جت گئے۔ ستار ہویں صدی دیاں سامنے ایجاداں نے یورپ دے پرانے جاگیرداری نظام نوں
ختم کر کے سماج داڑھانچے بدلتا۔ جدوں نویاں ریتاں تے قدر اس داڈھ بجھاتے ذہناں وچ سماج، معاشرے تے
نظریاں بارے سوال اٹھن گئے۔ ایہناں سوالاں دے جواب لکھاریاں والوں بلا خوف و خطر آؤں گے۔ تحریک دی
روشن خیالی وڈا موضوع سی۔ تحریک نوں کامیاب بنان وچ لکھاریاں تے کتب خانیاں دا وڈا احتکاے۔ ڈاکٹر مبارک
علی لکھدے نیں:

”روشن خیالی کی تحریک کی سب سے بڑی خصوصیت سیکولر نظریات کا فروغ
ہے۔ روشن خیال تحریک کے دانشوروں نے اظہار رائے اور عمل کی آزادی
پر زور دیا اور عقلیت کو تمام نظریات کے جانچنے کا معیار بتایا۔ انہوں نے
ریاست اور اس کے اداروں پر تنقید کی اور اس پر زور دیا کہ یہ تنقید ہوتی ہوئی
چاہیے۔ کیونکہ اگر اقتدار چند ہاتھوں میں محدود ہو گیا تو اس سے بدعنوی
پیدا ہو گی اور اکثریت اپنے حقوق سے محروم رہے گی“۔ (8)

ترقی پسند تحریک دے عنواناں وچ گل نکھیر ویں وکھالی دیندی اے ایس تحریک نے مذہبی قدامت پرستی

دے خلاف تجدید پرستی Modernism دا تصور دتا۔ جیہدے وچ لوکاں نوں پرانیاں قدراءں توں دوری تے نویاں قدراءں نوں ورتن لئی پریریا۔ تاریخ انہویں صدی نوں اجیہے عہد داناں دیندی اے جیہدے وچ صدیاں پرانے اوہام نوں ہار ہوئی تے نویاں را ہواں بن گئیاں۔ تحریک نوں حقیقت نگاری ملن دادرس ملیا۔ لکھاریاں اجیہے ڈھنگ نال لکھیا جے حقیقت کھل کے سامنیاً وے۔ تحریک دا بنیادی موضوع سی کہ جھوٹھیاں پر دیاں نال کم نہ چلا جاوے سکوں جھوٹھیاں تے بے ایمانی دیاں پر دیاں نوں لاہ کے گل پورے ٹل نال کیتی جاوے۔ ایس تحریک نے جا گیرداری تے سامراجی نظام نوں تنقید دا نشانہ بنایا تے عام لوکاں تک اپڑان دی پوری کوشش کیتی۔ بنیادی حقوق منکن دی گل بسر کڈھویں وکھائی دیندی اے۔ ایس توں اڈ ترقی پسند تحریک دے وڈے پکھاں وچ اک کچھ بولن دی آزادی سی۔ ترقی پسند لکھاریاں زور دتا کہ ہر بندے نوں بولن تے گل کرن دی مکمل آزادی ہونی چاہیدی اے۔ نوے فیصلوکاں دی حیاتی دے فیصلے دس فیصلوک کرن۔ ترقی پسند تحریک نے سوانیاں دے ذہن دی گل ٹل لائے کیتی۔ زنانیاں اتے ظلم تے اوہناں نوں اوہناں دے حق نہ دین دی کھل کے مخالفت کیتی گئی۔

ترقی پسند تحریک نے مزدوراں، کساناں تے غربیاں دے حق نوں اپنے موضوع وچ ڈھیر تھاں دتی۔ ترقی پسند دے چوکھے لکھاریاں لوکاں واسطے آواز اچاری لوکائی دی بہتری تے اچھائی واسطے ڈھیر کم کیتا۔ ترقی پسند تحریک دے موضوع وچ اصلاح دا پرچھاواں ادب دیاں چوکھیاں صنفاں اتے سنگھنا وکھائی دیندا اے۔ جہدا اصل مقصد عام لوکائی تے سماج دی اصلاح اے۔ تحریک نے لوکاں نوں نسل، قومیت تے مذہب دیاں رکاوٹاں توں وکھوکے سارے معاملیاں بارے سوچن تے پرکھن تیبل لایا۔ ترقی پسند تحریک اچھا سماج چاہندی سی جیہڑا تاریخی ارتقاء اتے یقین رکھدا ہووے تے جا گیردار دی تگ نظری توں محفوظ ہووے۔

حوالے

- 1 انور سدید، "سوال یہ ہے" (تحریک کیا ہے؟) مطبوعہ "واراق" لاہور، شمارہ 7، 8 جولائی اگست، 1979ء ص 17
- 2 حامدی کاشمیری، ڈاکٹر تفہیم و تقید، لاہور، فینس بکس، 1989ء ص 52، 51
- 3 یعقوب یاور، ترقی پسند تحریک اور اردو شاعری، کراچی، سٹی بک پوائنٹ اردو بازار، 2018ء ص 11
- 4 سجاد ظہیر، یادیں، گفتگو، بسمی، ترقی پسند ادب نمبر، ص 78
- 5 عظمی، خلیل الرحمن، اردو میں ترقی پسند ادبی تحریک، علی گڑھ، ایجو کیشنل بک ہاؤس، 2007ء، ص: 33، 32
- 6 واصف لطیف، ترقی پسند تحریک تے پنجابی شاعری، لاہور، پنجاب انسٹیٹیوٹ آف لینگوچ آرٹ اینڈ کلچر، نومبر 2018ء، ص 17
- 7 سجاد ظہیر، روشنائی، لاہور، کتاب نما، 2014ء، ص 25
- 8 مبارک علی، ڈاکٹر روشن خیالی اور دانشور، مشمولہ ادب لطیف، 55 سالہ نمبر، لاہور، دسمبر 1990ء، ص 83